

blot at se hen til det, som er blevet saa meget omtalt i disse Dage, det fgl. Teater. Vi have jo faaet oplyst, at det koster ca. 1000 Kr., hver Aften der spilles der, og dette er et Beløb, som jeg mener aldeles ikke svarer til den Nytté, det gør blandt Befolkningen, og det er da væsentlig kun for Kjøbenhavns Bedkommende, at Teatret udøver sin Virkning, da det jo ikke er ret mange Land- eller Provinsboere, som kunne rejse til Kjøbenhavn for at komme i det fgl. Teater, og de fleste have heller ikke Raad til at ofre de Penge, det koster at faa den Nydelse og altsaa faa Livsnydet skæpet paa den Maade. Jeg synes heller ikke, naar jeg ser paa Befolkningen i Kjøbenhavn, at denne staar i særlig høj Grad over Landbefolkningen i Henseende til moralsk Renhed og Sædelighed. Jeg kan derfor ikke se andet, end at det er alt for mange Penge, vi her inde hørt til den Kunst, som vel har sin store Betydning, men dog ikke nær den Betydning, som bliver tillagt den, eller som den koster, og vi maa huske paa, at naar Landet haade skal betale 1.000 Kr. for at faa en Comedie opført en Aften og desuden aarlig giver Understøttelse til de Forfattere, som skrive disse Stuepil, saa bliver det en meget kostbar Historie. Jeg vil ønske og haabe, at vi snart maa blive enige om ved Lovgivningsmagten at sætte en Stopper for den Flod, der rinder ud af Statskassen og forsvinder i det fgl. Teaters Dyb hvert Aar, samt der ganske vist ikke er stor Udset til hertil, naar man lægger Mærke til, hvad den ærede Minister sagde forleden: at selv om en Mand kom til ham og tilbød at ville lede det fgl. Teater med den Sum, som Folketinget stiller til dets Naadighed, saa vilde han dog slet ikke modtage dette Tilbud. Det tjener virkelig ikke til at faa dem, der lede det fgl. Teater, til at forsøge at gøre dette paa en sparsommeligere Maade, naar de høre, at Ministeren ikke en Gang vil have Teatret styret paa den Maade, som Tinget vil have, men mener, at det er nødvendigt, at de store Summer skulle gaa med dertil.

Jeg skal ikke udtale mig videre om dette, men kun til Slutning bemærke, at naar jeg har talt imod disse Bevillinger og ikke vil stemme for dem — at stemme imod dem vil vel ikke nytte noget, eftersom Udvalgets

Flertal jo er enigt om disse Udgifter som om andre Understøttelser under Nr. 153 f. Ets. — saa er det, fordi jeg tilligemed de Talere, der tidligere have udtalt sig i disse Dage om de store Forfatterhonorarer og store Understøttelser, af hvilke der hvert Aar komme flere og flere ud paa Finansloven, vil bidrage til at støtte Finansudvalget i dets Bestræbelser for at komme bort derfra; det lader jo til, at ogsaa Finansudvalget, i alt Fald flere af dets Medlemmer, som jeg har hørt udtale sig, indrømme, at vi virkelig ere komne for vidt og gerne vilde standse, men at man ikke har haft den tilstrækkelige Magt dertil endnu. Jeg haaber, at de Bidrag, der ere givne fra flere Talere, der i de sidste Dage have haft Ordet, maa hjælpe Finansudvalget til, at det med Tiden maa kunne sige Stop til, at vi gaa videre ad det Straadplan, vi ere komne ind paa i denne Retning, og det er det, som er Meningen med mine Udtalelser og min Stilling til de omtalte Endringsforslag paa Finansloven.

L. Dinesen: Jeg har med stor Opmærksomhed søgt at følge den Forhandling, der er tilbagelagt om Finansloven, saa vel om de foregaaende Budgetter, der ere behandlede, som overfor dette, og hvad jeg ellers har lagt Mærke til og faaet Indryk af, er, at Folketinget har noget tilovers for sit Finansudvalg; thi det rejser det; thi vi Finansudvalgsmedlemmer have jo snart fra den ene Side og snart fra den anden Side været Genstand for forskjellige Henvæle. Jeg vil nu ikke flage derover, tværtimod jeg tror, det er gavnligt, at man her i Tinget har kunnet udtale Kritik over den Afgørelse, vi have truffet snart i den ene, snart i den anden Retning. I alt Fald turde det ikke være uberettiget at sige, at man her i Tinget har haft Ret lige over for Finansudvalget i flere Tilfælde, og i andre Tilfælde kan Finansudvalget have modtaget Vejledning af Medlemmer, som have virkelig Kendskab om en eller anden Sag, som ikke er repræsenteret tilstrækkeligt i Finansudvalget. Hvad jeg nu lægger Hovedvægten paa i denne Forbindelse er, at Forhandlingen dertigen nem kommer til at dreje sig om de henholdsvis Spørgsmaal for Spørgsmaalenes egen Skyld, saa at man mere og mere kommer